

„powoli”

*powoli
stojąc nade mną
unosi stopę
nie spieszy się
aksamitem skradającego się dotyku
oskarża moje oczy o zachłanność
zasuwa zasłony powiek
zsuwa się
pozostawiając rozdrapany ślad wirtuozerii na mojej twarzy
palcami rozchyła usta
zlizuję pragnienia
rubinowe paznokcie
truskawki i maliny
ssę słowa przyszłego poety
teraz nie znaczą nic
ponad wypełniającymi mnie gwiazdozbiorami słońca
w powolnym tańcu konstelacji
wydłuża ból niespełnienia
naciąga jedwab
skrywając nagość
okrągłości kolan i dalej wzwyż
klęczę przed odzianą tylko w mgliste wyobrażenie
zdradliwa przezroczystość materii każe pozostać
oddychać coraz szybciej
i szybciej
i słodycz
i wilgoć
zawijam sznurem perłę gwiazdzistych*

- Darko de Cades (Dziennik obserwacji)